

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

Miegs

217.

Neizvairieties no miega. Miegs ir labdarīgs un pilnīgi nepieciešams mūsu Smalkā ķermeņa barošanai. Jo tikai miega laikā mēs to varam viegli atdalīt un pastiprināti piesātināt ar Smalkāko enerģiju iedarbībām, nemaz jau nerunājot par tām lielajām mācību stundām, kuras mēs saņemam tieši šajā stāvoklī. Mēs mācāmies ne tikai iegremdēm un lidojumiem dažādās sfērās, bet arī izpildām mums mūsu Skolotāja uzliktos uzdevumus un bieži ņemam dalību kaujās ar tumšajiem spēkiem. Viss varmācīgais ir pretīgs Gaismas Mācībai. Ja radīsies vajadzība samazināt barību, organisms pats dos zīmi un katra pārmērība būs tam pretīga, tāpat ir arī ar miegu. Jo darbs smalkajā pasaulē bieži vien ir būtiskāks par darbu fiziskajā pasaulē.

Mācībā ir sacīts, ka uz miega robežas notiek iekļūšana pārzemes pasaulēs. Un tas notiek dabiski, vajag tikai iemācīties būt vērīgam un uzmanīgam – un tad šīs īpašības darbosies pašas un vajadzīgā brīdī jūs sadzirdēsit un ieraudzīsiet to, ko vajag.

Mācībā nekad nav norādīts uz miega trūkuma vēlamību, bet ir teikts, ka augstienēs vajadzība pēc miega samazinās un 21 tūkstoš pēdu augstumā var gandrīz negulēt. Bet kur gan ir tie cilvēki, kas dzīvo vai vispār spēj dzīvot tanī augstumā?

218.

Tā ir liela maldīšanās, ka ir iespējams sevī attīstīt un palielināt psihiskās enerģijas krājumu pārmērīgā darba piepūlē, vai ar atteikšanos no miega un ēšanas. Pareizi attīstīt augstas kvalitātes psihisko enerģiju iespējams tikai ar paplašinātu apziņu un sadarbību ar Augstāko Palīdzību. Bet cik gan stipram jābūt sirds pavedienam, kas saista mācekli ar viņa Skolotāju! Visas pārējās varmācīgās metodes un vingrinājumi noved vienīgi pie šīs enerģijas zemāko izpausmju apgūšanas, vai arī visbeidzot noved pie mediumisma veicināšanas un apsēstības, pat pie nāves.

Miegs ir pilnīgi nepieciešams, jo mūsu smalkais ķermenis miega laikā piesātinās ar smalkās pasaules dzīvinošo substanci, kas saskaras ar augstākajām enerģijām. Gars, kam šī barība atņemta, pamirst.

219.

Kas var pielaiest tumšos čukstētājus, tas nav sargājis Agni. Pat sevišķa apmulsuma mirkļos vajag saglabāt pašsavaldīšanos, par kuru jau minējām. Daudz kas sacīts, vajag tikai pielietot darbībā. Neviens nevēlas, lai laiks paietu bezdarbībā, bet kā miegs tā arī nomods, abi būs tās pašas darbības daļas. Tāpēc arī šajā sakarībā nevajag spriest tikai atkarīgi no Zemes mērogiem.

220.

Bez šaubām, daudz līdzstrādnieku palīdz Gaismas spēkiem Smalkajā Pasaulē. Kauja tur vēl sīvāka nekā uz Zemes. Tāpēc ieteikts iegaumēt to un neizvairīties no miega; jo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegš. Sapņi. Atmiņas.

dažādi dedzīgi līdzstrādnieki labprāt gribētu saīsināt nakts atpūtas laiku. Bieži darbs Smalkajā Pasaulē daudz rosīgāks par zemes darbu. Protams, dariet zināmu to jūsu tuvākajiem draugiem, un lai viņi pieraksta savus nakts piedzīvojumus. Pamazām viņi iemācīsies orientēties kā komplicētajos nakts simbolos tā arī iegūto iespaidu zināmā juceklīgumā, kas ceļas disciplīnas un apziņas precizitātes trūkuma dēļ. Bet pareizi tiecoties radīsies arī skaidrība.

Lai iemieg ar domu lidot palīgā turp, kurp tos sūtīs Lielie Skolotāji.

221.

Miegš ir saskare ar Augstākajām Sfērām. Miegš pierāda, ka cilvēki bez šādas saskares nespēj eksistēt. Izskaidrojums, ka miegš ir miesas atpūta, būs gaužam pirmatnējs. Cilvēki bez miega parasti spēj dzīvot ļoti īsu laiku, pēc tam viņa domāšana ieslīgst visslimīgākajā stāvoklī: parādās halucinācijas, sastingums un citas nedabiskas eksistences pazīmes. Organisms tiecas uz spirdzinošo apmaiņu un neatrod parasto ceļu. Kā Mēs jau sacījām, augstumos, kur saskares strāvas spēj būt sevišķi izderīgas, pietiek īslaicīga miega.

Cilvēki var atcerēties satikšanās augstākajās sfērās, vai arī zemākajās. Fiziskais ķermenis ir par traucēkli šādām būtiskām saskarsmēm, bet miegš, kā tāds, ir mūžīgas dzīvības balva. Arī tādas pārdomas palīdzēs ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

222.

Redzējumi miegā iegūst nozīmi atkarībā no tā, cik ātri ir apzināta saskarsme ar Augstākajām Pasaulēm. Patiesi, kad cilvēks izpratis miega nozīmi kā uzturēšanos Smalkajā Pasaulē, tad viņš zina, ka ar šī stāvokļa palīdzību iespējams iegaumēt visai svarīgas un cildenas saskares. Neviena grāmata par Smalko un Ugunīgo Pasauli nedrīkst aizmirst par saskarēm caur redzējumiem miegā.

223.

Miegam, tāpat kā pretēju auru nevienādībai, var būt vispretējākie cēloņi. Tas var būt nomierināšanās migla vai var arī būt smalkā ķermeņa spriegs darbs. Kad bez nakts miega ir arī vēl prasība pēc dienas prombūtnes, tas nozīmē, ka darbs ir liels. Bieži vien šādam nemanāmam darbam ir pasaules nozīme. Valdības ļoti vēlētos, kaut tām būtu šādi līdzstrādnieki, bet pateicoties cilvēciskajam stāvoklim, pat neprot viņus pieaicināt. Kad arī šāda iespēja rodas, viņi, dzīvnieciski šausmu pilni, iesaucas: - "bīstamākie ļaudis!" Tā ikvienu jēdzienu, kas neietilpst rupjāko materiālo nosacījumu robežās, pavadīs dzīvnieciskas bailes. Jāsamierinās, - tā ir bijis vienmēr.

224.

U. saprot miega un nomoda stāvokļa saatiecību. Vieniem miegš ir pretstats nomodam, bet Mums miegš ir darba turpinājums citā stāvoklī. Un miegš tieši tā arī jāizprot. Nevar pilnīgi noliegt miega nepieciešamību. Daži apstākļi miega ilgumu var saīsināt, bet neizslēdz tā vajadzību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegs. Sapņi. Atmiņas.

Neticiet, ja kāds jums apgalvos, ka viņam miegs nav vajadzīgs. Izņemot briesmīgā bezmiega slimību cilvēki miegu pieņem kā būtības daļu. Katrs miega stāvoklis tuvina cilvēku smalkajai pasaulei. Miegā var būt dažādas apziņas pakāpes, bet šo apziņas skaidrību vajag audzināt. Cilvēkam vajag sevī nostiprināt domu, ka ieņemot miegā viņš dodas darbā. Ja viņa brīvā griba šo aksiomu iesavinās, tad jo vieglāk būs likt lietā spēkus Smalkajā Pasaulē. Lai cilvēks neuztraucas, kā šādā veidā zudīs atpūta. Tā saglabāsies pilnīgi, jo Smalkajā Pasaulē tiek pielietotas smalkas kādības, kuras nenogurst.

Daudz ļaunāk, ja cilvēks dodas miegā zemes kaislību važots, nedomājot ne par kādām Augstākām Pasaulēm. Tad, gaiša darba un izzināšanas vietā cilvēks kļūst tumšajos slāņos un tad var iztēloties, kādas satikšanās viņu nogurdina. Lai iemigšana kļūst par apzinīgu pāreju Augstākā Pasaulē. Brīvā griba kā spārni nesīs augšup.

Tā runāju par miegu, lai parādītu, ka arī Mums, Mītnē, nav sveša miega savdabība, kas ir apziņas pārņemšana Augstākās Pasaulēs.

224.a

Sena teika stāsta, ka kāds Cars, gribēdams atbrīvoties no visiem liekiem iespaidiem, prasījis padomu Gudrajam. Tas sacījis: “atbrīvošanos atradīsi savā sirdī”. Cars sašutumā atbildējis: “Nepietiek ar sirdi, sardze ir drošāka.” Tad Gudrais atvadījies sacīdams: “Pats galvenais, Car, tad neguli!” Teika norāda, ka vienīgā aizsardzība ir mūsu sirds. Ne velti visas Mācības ieteic pirms iemigšanas lūgšanu, lai nostiprinātu svēto saitī. Cilvēcei netiek padomāt par to, ka vairāk par trešdaļu dzīves tā pavada miegā, pakļauta sevišķām un nepazīstamām iedarbībām. Zinātne veltī maz vērtības miega nozīmei, šai dzīvei Smalkajā Pasaulē. Vai, stāvot uz mūsu, parastai apziņai neizprotamas pasaules sliekšņa, nav vajadzīga stipra saite ar hierarhiju? Padomājiet vien, gandrīz puse no dzīves paiet ārpus zemes eksistences! Protams, sirds, kas tuva visām trim pasaulēm, palīdzēs turpināt apziņu arī nākošajā sfērā. Kurš gan izvēlēsies Cara likteni, kas paļāvās vienīgi uz sardzi?!

225.

Cik negaidīti atnāk lielas parādības. Lūk, viņa redzēja smalkās Pasaules slāņus jau ne smalkajā ķermenī, bet fiziskajā, ar atvērtām acīm un pilnīgā nomodā. Viņa redzēja smalkās Pasaules pilnumu, līdz ar to varēja pabrīnīties par pūļiem, kuri klejoja bez darba. Protams, tika parādīts tas smalkās Pasaules slānis, kurš Mūs ļoti sarūgtina. Tajā parādīti laikmetīgi apgērbi, kuri pastiprina arī zemes veida domāšanu. Ļaudis, sīkpilsoņi drūzmējas tāpat, kā mūsdienu pilsētu laukumos. Mūs ļoti sarūgtina, ka šāda drūzma evolūciju spēj pieņemt vismazāk.

Tāpat var novērot, ka viņu domāšana tik egocentriska, ka viņi necenšas izkļūt ārpus sava loka robežām. Rodas burzma, bet nevis kustība, viņi saindē cits citu un neprot paskatīties augšup, gluži tāpat kā arī uz zemes. Bet novērojumus ar vaļējām acīm nevar pieļaut bieži. Šāds mēģinājums var izsaukt organisma saspringtību un ir kaitīgs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

8.nodaļa: Miegš. Sapņi. Atmiņas.

redzei. Tikai sapņi un smalkais ķermenis spēj viegli pieskarties Smalkajai Pasaulei. Bet lai arī Zemes ķermenī iespiežas neredzami tēli.

226.

Iespējams atzīmēt ne vien īslaicīgu prombūtni, bet arī citas parādības. Piemēram, cilvēks iemieg ar noteiktu domu un atmosfā turpinādamš to sekojošajā vārdā. Tas nozīmē, ka viņa gars ir bijis prombūtnē gluži citā sfērā un pēc tam atmostoties, viņš no jauna savienojis savu zemes apziņu ar noteikto vārdū. Tātad, Smalkajā Pasaulē pielietojama gluži cita apziņas plāksne. Tā tam arī jābūt, ja cilvēki arī tur saglabā zemes apziņu. Tāda nekustīga domāšana ir pat kaitīga.

227.

Augstāko Spēku apzināšanos neiegūst skolās, nedz arī no ārienes, būdama Smalkās Pasaules pati galvenākā atmiņa, tā dzīvo tieši sirdī. Var sacīt – esiet svētīti, kas esat saglabājuši sirdī visdaļāko. Cilvēces mākoņi ir tāpēc, ka aizmirsts visvajadzīgākais. Nakts dota kā gara pacēlums, bet cilvēki neizpratnē sacījuši – miegs līdzīgs nāvei. Ir aplami salīdzināt brīnišķīgo noslēpumu ar trūdēšanu. Vajag jau no mazotnes uzsvārot, ka miegu dēvē par sarunu ar Eņģeļiem. Kad vārdi vairs nav vajadzīgi, tad sākas sirds izzināšana.

228.

Vajag prast pielāgoties smalko enerģiju savdabībai. Miegā cilvēki var pārliecināties, ka pašiem saturīgākajiem sapņiem laiks nav vajadzīgs. Momentāli tiek uztvertas vissarežģītākās darbības un apgūtas gara sarunas. Tāda vissmalkāko uztveru savdabība raksturīga arī saskārē ar Mums.

229.

Miegam vajadzīga zināma nomierināšanās. Tāds pārejas stāvoklis norāda, cik lielā mērā stāvoklim mainoties, organismam nepieciešama sevišķa ievirze.

230.

Kas spēj sadzirdēt sfēru mūziku, tas tāpat sadzirdēs arī izplatījuma vaimanas. Neuzskatiet šādus vaidus par abstraktiem simboliem, tie plūst gan no Smalkās Pasaules, gan no Zemes. Cilvēce var gulēt, bet tās sirds, var vaidēt un vaimanāt. Dienas dzīvē daudzas sirdis guļ, bet kad netraucē saprāts un atmosfā apziņa, tad sirds nostājas īstenības priekšā. Nav nejauši sacīts, ka cilvēki dienā guļ, bet naktī ir nomodā.